

‘തൈങ്ങലെ ആരു കാണുന്നു? ആരിയുന്നു?’

യെശൂറുവ് 29:15

“തങ്ങളുടെ പദ്ധതികളെ യഹോവയികൾ നിന്ന് മറച്ചുവച്ച് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഇരുട്ടിൽ ചെയ്യുകയും ‘തൈങ്ങലെ ആരു കാണുന്നു? ആരിയുന്നു?’ എന്ന ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഹാ കഷ്ടം!”

യെശൂറു പ്രവചനം അദ്ദോധം 29 ആദ്യം മുതൽ വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ 1 മുതൽ 16 വരെയുള്ള ഭാഗത്ത് ദേവം യെരുശലേമിനു ഒരു താക്കീൽ കൊടുക്കുന്നതായും, അതിന്റെ 17 മുതൽ 24 വരെ ദേവത്തിന്റെ വാഗ്ദാത്തത്തെയും നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ അദ്ദോധത്തിന്റെ 13-ാം വാക്കുത്തിൽ ദേവം ഇപ്പകാരം പറയുന്നു “ഈ ജനം അധികാരിയാൽ എന്നോട് അടുത്തുവരികയും എന്ന ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ ഹ്യാദയം എന്ന വിടക്കനിൽക്കുന്നു. എന്നോടുള്ള അവരുടെ ഭക്തി മനഃപാദമാക്കിയ മാനുഷ്യക്കൽപ്പനകളിൽ നിന്ന് പഠിച്ചതതേ.”

തന്റെ സ്വന്ത ജനമായി ദേവം കരുതിയവർ, അവർ ദേവത്തെ വിടകന്ന് തങ്ങളുടേതായ വഴികളിൽ സഞ്ചരിച്ച്, അവരുടെ മോഹങ്ങളും, അവരുടെ പദ്ധതികളും എല്ലാം നടപ്പിലാക്കി ദേവത്തെ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ മാത്രം അവൻ്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് കടന്നു വന്ന് അവനെ സ്തുതിക്കുന്ന ഒരു അനുഭവം. ഈതു ദേവം ഏറ്റവും അധികം വെറുക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഒന്നുമില്ലക്കിലും നിന്റെ ഹ്യാദയത്തെ പുർണ്ണമായി അവൻ്റെ സന്നിധിയിൽ പകരാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞാൽ അതു മതി ദേവത്തിനു സന്തോഷമാവാൻ. കാരണം അവൻ്റെ നമ്മുടെ ജർപ്പനങ്ങളിലും, അധിക വ്യാധാമങ്ങളിലും ഈഷ്ടം വെച്ചു പുലർത്തുന്ന ഒരു ദേവമല്ല. അവനു ആവശ്യം നമ്മുടെ പുർണ്ണമായ ഒരു സമർപ്പണമാണ്, അതു നമ്മുടെ മനസ്സും, ശരീരവും ഓരോപോലെ ശുഭമായി അവൻ്റെ പരിശുദ്ധിക്കൊത്തവന്നും സമർപ്പിക്കണം.

നാം മാനുഷികമായി ഒരുവനെ അവൻ്റെ പുരംചട നോക്കി വിലയിരുത്തുന്നതുപോലെയല്ല ദേവം അവനെ അളക്കുന്നത്. അവൻ്റെ അവൻ്റെ ഹ്യാദയത്തെയാണ് അളക്കുന്നത്. അവൻ്റെ ഹ്യാദയം എത്രതേതാളം പരിശുദ്ധവും നിർമ്മലവുമാണോ അത്രതേതാളം അവൻ്റെ ദേവത്തിൽ സമർപ്പിച്ച് ജീവിക്കുന്നവനായിരിക്കും. കാരണം ദേവം ഹ്യാദയങ്ങളെ അറിയുന്നവനാണ്.

പുർണ്ണികൾ പറഞ്ഞിണ്ട ദൈവത്തെ അവന്റെ മഹിമയ്ക്കാത്ത ഒരു ബഹുമാനമോ അവനെ അനുസരിക്കുന്നതിനു അവരുടെ ഹ്യൂദയത്തെ ഒരുക്കുവാനോ ഒന്നും യെരുശലേമിലെ ജനങ്ങൾ തയ്യാറായില്ല. മാനുഷികമായ കൽപ്പനകൾക്കും മോഹങ്ങൾക്കും പുറകെ അവർ മനസ്സുവെച്ചു. ഈ ഒരു അഹങ്കാരം അവരെ ആത്മീയമായി അന്യകാരത്തിലേക്ക് നയിച്ചു, അവർ ഉറങ്ങുന്നവരെ പോലെ ആയി, വീഞ്ഞ കുടിച്ച മദിച്ചു നടന്നു, അവരുടെ ജണാനത്തെ ദൈവം നീക്കിക്കളുന്നു. അവിടെ ദർശനങ്ങളുടെ മർമ്മം വിവേചിപ്പാൻ ആരുമില്ലാതെയായി, ജണാനിക്ക് അതു മുദ്രയിടപ്പട്ടിരുന്നു എങ്കിൽ അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്തവനു അതു വായിക്കാനും അറിഞ്ഞുകൂടായ്ക്ക വണ്ണം ദൈവം അവിടെ പ്രവർത്തിച്ചു. യെശയൂവ് ഇതിനെ ഒരു വിശിഷ്ടമായതും വിസ്മയനീയമായതുമായ പ്രവൃത്തിയായി കണക്കിട്ടിരിക്കുന്നു, കാരണം മനുഷ്യൻ്റെ ജണാനത്തെ നിരാകരിച്ച അവിടെ ദൈവജനാനം എന്തെന്ന് ദൈവം വെളിവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

1 കൊരിന്തുർ 1:25 “ദൈവത്തിന്റെ ഭോഷത്തം മനുഷ്യൻ്റെ ജണാനത്തെക്കാൾ വിവേകമുള്ളതും ദൈവത്തിന്റെ ബലഹീനത മനുഷ്യൻ്റെ ബലത്തെക്കാൾ ശക്തവുമാണ്.”

അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ പദ്ധതികളെ യഹോവയിക്കിൽ നിന്ന് മറച്ചുവച്ച് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഇരുട്ടിൽ ചെയ്യുകയും ‘തങ്ങളെ ആരു കാണുന്നു? ആരായുന്നു?’ എന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്ത യെരുശലേമിലെ ജനതയ്ക്കുടെ തൃഥായ ജണാനം ദൈവത്തിന്റെ കോപത്തിനിടയായെങ്കിൽ ഇന്നു നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് നോക്കിയാലും ഈ തന്നെയല്ല കാണുന്നത്. ഇന്നു ദൈവഹിതം എന്തെന്ന് തിരിച്ചറിയാതെ നാം നമ്മുടെതായ സ്വന്മോഹങ്ങളിൽ നടന്ന് ഓരോരോ പദ്ധതികളെ മെന്നെന്ത് അത് ദൈവഹിതം ആയിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ് മുന്പോട്ട് പോകുമ്പോൾ ധ്യാർത്ഥമായ ദൈവ പദ്ധതി നിന്നുക്കായി ഒരുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന നമകളുടെ ഒരു കുന്നാരത്തെ തന്നെയാണ് നാം അവഗണിക്കുന്നത്. ആയതിനാൽ ധ്യാർത്ഥ ദൈവഹിതം ഇന്നത് എന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത ജീവിതം മുന്പോട്ട് കൊണ്ടുപോവാൻ ദൈവത്തിന്റെ ആലോചനകളെ ചോദിക്കാം. അതു ദൈവം നമുക്ക് തന്റെ ആത്മാവിന്റെ നിയന്ത്രണത്താൽ നടത്തിത്തരുമാറാക്കും എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദൈവം നമേ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാക്കും.

പരാമർശം :

സക്രീറ്റതനങ്ങൾ 107:28-31

“തങ്ങളുടെ കഷ്ടതയിൽ അവർ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു; അവിടുന്ന് അവരുടെ സകടങ്ങളിൽനിന്ന് അവരെ വിടുവിച്ചു. അവിടുന്നു കൊടുക്കാറ്റിനെ ശാന്തമാക്കി; സമുദ്രത്തിലെ തിരമാലകൾ അമർന്നു. അതു ശാന്തമായപ്പോൾ അവർ സന്തോഷിച്ചു; അവർ ആഗ്രഹിച്ച തുറമുതേകൾ അവിടുന്ന് അവരെ നയിച്ചു. അവർ യഹോവയെ അവിടുതെത്തും ആർദ്ദകരുണയോർത്തും മനുഷ്യപുത്രമാരിൽ ചെയ്ത അതിനുതങ്ങളോർത്തും സന്തോത്തം ചെയ്യുണ്ട്.”

ബൈബിൾ ബിനു ബേബി ആലപ്പുഴ 040